

Sygn. akt: I C 745/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Wojciech Waław
Protokolant:	sekretarz sądowy Justyna Szubring

po rozpoznaniu w dniu 03 kwietnia 2019 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Banku S.A. (...) W.**

przeciwko M. G.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego M. G. na rzecz powoda (...) Banku S.A. (...) W. kwotę 156 698,37 zł (sto pięćdziesiąt sześć tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 37/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 sierpnia 2018 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 13 252,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 745/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 07 08 2018 r. powód (...) Bank S.A.(...)W. żądał w elektronicznym postępowaniu upominawczym zasądzenia na jego rzecz od pozwanego M. G. kwoty 156 698,37 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że na podstawie łączącej strony umowy pożyczki, pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty sumy pieniężnej. W związku z brakiem należytego wykonania zaciągniętego zobowiązania, skutkującego naruszeniem warunków umowy, zadłużenie powstałe na tym tle z dniem 18 lipca 2018 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Pozwany został wezwany do spłaty zadłużenia, jednak bezskutecznie (k. 5- 6).

S. w dniu 6 września 2018 r. wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu (k. 6).

W ustawowym terminie pozwany złożył sprzeciw, w którym wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzupełnieniu złożonego sprzeciwu pozwany „zaprzeczył wszelkim okolicznościom przytoczonym w pozwie, których sam wyraźnie nie potwierdzi” i wskazał, że do pozwu prócz wyciągu z ksiąg bankowych i oraz umowy kredytowej nie dołączono jakichkolwiek dowodów na poparcie tego, iż pozwany otrzymał przedmiot umowy kredytowej w postaci określonej sumy pieniężnej lub że powód spłacił zobowiązania wynikające z innych kredytów zaciągniętych przez pozwanego. (k.59)

Sąd ustalił co następujący stan faktyczny:

W dniu 26 maja 2017 powodowy (...) zawarł z pozwanym umowę kredytu gotówkowego przeznaczonego częściowo na spłatę zobowiązań finansowych pozwanego o nr (...).

Zgodnie z § 1 umowy, (...) udostępnił pozwanemu kwotę kredytu w wysokości 154 969,70 zł w sposób i zgodnie z dyspozycją stanowiącą załącznik do umowy, przy czym kwota 54 170,- zł miała być przeznaczona na dowolny cel konsumpcyjny, kwota 16891,70 na zapłatę prowizji od udzielonego kredytu, pozostała zaś kwota na spłatę istniejących zobowiązań z 2 umów kredytowych zawartych w innym Banku przez pozwanego.

Kredyt został oprocentowany według zmiennej stopy procentowej wyrażonej w stosunku rocznym, która to dniu zawarcia umowy wynosiła 7,90 % w skali roku.

Całkowita kwota do zapłaty wynosiła 224 986,18,- zł, na którą to składały się całkowita kwota kredytu bez prowizji – 138 078,-zł, należne odsetki umowne w kwocie 70 016,48 zł, prowizja od udzielonego kredytu w kwocie 16 891,70 zł. Pozwany zobowiązał się spłacić kredyt w 120 miesięcznych równych ratach kapitałowo- odsetkowych płatnych nie później niż do 1-go dnia każdego miesiąca w równych ratach w wysokości zgodnej z doręczonym aktualnym harmonogramem spłat.

Zgodnie z § 9 ust. 2 i 3 umowy, (...) miał prawo do wypowiedzenia umowy kredytu w przypadku opóźnienia się klienta ze spłatą udzielonego kredytu i braku spłaty zaległości w wyznaczonym 14 - dniowym terminie wyznaczonym przez bank. Od kwoty niespłaconego w terminie kapitału bank miał prawo do naliczania odsetek karnych w wysokości równej stopie maksymalnych odsetek za opóźnienie w rozumieniu art. 481 § 2¹ kc.

(ok. bezsporne, umowa k. 35-38),

W dniu zawarcia umowy pozwany podpisał i złożył dyspozycję uruchomienia kredytu treściowo zgodną z umową kredytową i w tym samym dniu kredyt ten został zgodnie z dyspozycją uruchomiony. (dow. historia rachunku kredytowego k.73, dyspozycja k. 74.)

Po zawarciu umowy pozwany początkowo wywiązywał się w miarę rytmicznie ze spłaty miesięcznych rat, przy czym po dniu 3 01 2018 r. zaprzestał spłat, co spowodowało powstanie zaległości od dnia 1 02 2018 r. (dow. wydruk historii uznań k.57).

Zaległość kapitałowo - odsetkowa powstała z dniem 1 lutego 2018 r. wskutek zaprzestania spłat powiększała się regularnie z upływem 1-dnia każdego następnego miesiąca.

W związku z powstałą i utrzymującą się zaległością powodowy (...) po uprzednim poinformowaniu pozwanego w dniu 12 02 2018 r. o zaległości, w dniu 9 03 2018 r. wysłał do pozwanego wezwanie do zapłaty kwoty 3763,85 zł. ostateczne wezwanie zaś w dniu 4 04 2018 r.

W związku z niewywiązaniem się z terminowej spłaty zobowiązania, powodowy (...) w dniu 8 maja 2018 r. wypowiedział pozwanemu umowę kredytu, przy czym jednocześnie w piśmie tym wezwał do zapłaty kwoty 7562,38 zł w terminie 14 dni roboczych, liczonych od dnia otrzymania wezwania. (...) poinformował nadto o możliwości złożenia wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W piśmie wskazał, że jeżeli w okresie wypowiedzenia zostanie dokonana całkowita spłata zadłużenia przeterminowanego, wypowiedzenie stanie się nieskuteczne i umowa będzie

kontynuowana „na dotychczasowych warunkach”. W przypadku zaś nieuregulowania zadłużenia przeterminowanego bądź uregulowania go w niepełnej wysokości umowa zostanie rozwiązana z upływem okresu wypowiedzenia, a całość zobowiązania postawiona w stan wymagalności.

Powyższe wypowiedzenie zostało wysłane na adres wskazany przez pozwanego w umowie kredytowej.

(dowód: wezwania z k. 54-56, , wypowiedzenie k. 50, zwr. pośw. odbioru z k. 52.)

Wobec braku reakcji na przedsądowe wezwanie do zapłaty dniu 7 sierpnia 2018 r. powodowy (...) wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, w którym wskazał, że pozwany posiada wobec powoda zadłużenie w łącznej wysokości 156 698,37 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych k. 28)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

W niniejszym postępowaniu powodowy (...) dochodzi od pozwanego zwrotu należności wynikającej z umowy kredytu zawartej w dniu 26 maja 2017 r., przy czym należność ta obejmuje zarówno kwotę udzielonej pożyczki jak i odsetki umowne.

Podejmując przy tym obronę procesową w sprawie pozwany podniósł jeden zasadniczy zarzut, który to w jego ocenie miałby niweczyć możliwość wydania dla powoda korzystnego w sprawie orzeczenia, mianowicie brak udokumentowania uruchomienia kredytu, czemu to jednocześnie strona powodowa konsekwentnie przeczyła, przedkładając na to swoje dowody oraz twierdzenia.

W tej sytuacji istota sporu w niniejszej sprawie ogniskowała się wokół tego, czy kredyt bezspornie udzielony pozwanemu, został w sposób efektywny na jego rzecz uruchomiony.

W ocenie Sadu zebrany w sprawie materiał dowodowy w świetle procesowej postawy obu stron przysporzył podstaw dla poczynienia w tej mierze ustaleń korzystanych dla strony powodowej.

Przede wszystkim strona pozwana nie zakwestionowała dołączonego do akt sprawy wyciągu z ksiąg bankowych jako dokumentu sporządzonego zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami prawa bankowego i obrazującego też istniejący stan zapisów w księgach bankowych pozwanego. Nie negując też oczywistego faktu, iż obecnie dokument ów nie może być przedkładany i traktowany w toczącym się postępowaniu cywilnym wprost jako dokument urzędowy, skoro zgodnie z art. 95 ust. 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe w postępowaniu cywilnym nie ma mocy przewidzianej w art. 244 KPC – stanowi jednak dokument prywatny w rozumieniu art. 245 KPC i podlega ocenie razem z wszystkimi innymi dowodami, w myśl reguł wynikających z art. 233 KPC.

Tak też co do samego dokumentu – tu zauważyć należy, iż wzmiankowany dokument został sporządzony przez podmiot ustawowo wyposażony w prawo do udzielania i obsługi pożyczek i kredytów, w ramach przyznanych mu w tym zakresie kompetencji ustawowych wynikających z prawa bankowego przez upoważnione do tego osoby oraz na podstawie ksiąg rachunkowych, w których rejestrowane były wszystkie operacje na rachunku dotyczącym pożyczki udzielonej pozwanemu.

Wysokość oprocentowania, kwota pożyczki, wysokość i ilość rat oraz termin ich płatności wynikały z treści umowy zawartej przez strony, złożonej przez powoda do akt.

Pozwany nie odniósł się również do innych ważkich dowodowo dokumentów jak choćby wydruk z historii uznań, gdzie zachodzi ścisła zbieżność wysokości uiszczanych początkowo przez pozwanego rat z wysokością rat wynikającą wprost z umowy (kwota 224 986,- zł dzielona przez 120 rat) a nadto z umownymi terminami płatności tychże rat.

Pozwany nie zajął również stanowiska wobec faktu, iż dokument z k. 57 został wygenerowany elektronicznie i nie wymaga potwierdzenia przez złożenie odrębnego podpisu oraz stempla (art. 7 pr. bankowego).

Warto też zwrócić uwagę na wyjątkową zgodność wszystkich pozycji zestawienia jak na k. 57 z treścią kolejnych wezwań dołączonych do akt i wskazanych tam zaległości.

Zauważenia też wymaga, iż na rozprawie pozwany nie zaoferował jakiegokolwiek dowodu na poparcie swych twierdzeń co do braku uruchomienia kredytu jak choćby przesłuchanie go w charakterze strony na okoliczność, że kredyty z którymi zalegał i m.in. na których to spłatę został przeznaczony sporny kredyt np. pozostają niespłacone w związku z brakiem uruchomienia kredytu u powoda. Taka postawa procesowa i brak zaoferowania dowodu siłą rzeczy musi być odpowiednio ocenione w kontekście treści art. 233 kpc.

Końcowo należy jedynie wskazać, iż powyższe rozważania mają swe pełne merytoryczne wsparcie w załącznikach do ostatniego już pisma powoda, gdzie historia rachunku kredytowego oraz dyspozycja jak z k. 73-74 obrazują już wprost to, iż zaprzeczenie wszelkim okolicznościom przywołanym w pozwie jest jedynie gołosłowną i niczym nie popartą linią obrony procesowej.

Dlatego też uznając, iż niezakwestionowane historie rachunków i zestawienia przedłożone przez powoda w pełni korespondują z treścią złożonego w sprawie wyciągu z ksiąg bankowych, a także innych dokumentów, a przede wszystkim są zbieżne z żądaniem pozwu, należało orzec jak w pkt I wyroku, o kosztach orzekając po myśli art. 98 i 108 przy uwzględnieniu w nich opłaty oraz kosztów pełnomocnika w kwocie 5417,- zł.